

ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ-ΔΙΣΤΟΜΟ

Η σφαγή των Καλαβρύτων αναφέρεται στην εξολόθρευση του ανδρικού πληθυσμού και την ολική καταστροφή της πόλης των Καλαβρύτων στην Ελλάδα, από στρατιώτες της γερμανικής 117ης Μεραρχίας Καταδρομών, κατά τη διάρκεια του Δεύτερου Παγκοσμίου Πολέμου στις 13 Δεκεμβρίου του 1943. Η πράξη αυτή ήταν μαζικά αντίποινα στην εκτέλεση 77 Γερμανών αιχμαλώτων, οι οποίοι είχαν συλληφθεί από τους αντάρτες πριν από την έναρξη της «επιχείρησης Καλάβρυτα».

Το Δίστομο είναι ημιορεινή κωμόπολη στο νοτιοδυτικό τμήμα της επαρχία Λιβαδειάς του νομού Βοιωτίας. Από το 2010, είναι έδρα του δήμου Διστόμου-Αράχωβας-Αντίκυρας[1]. Η ομώνυμη δημοτική ενότητα αποτελείται από τους οικισμούς Διστόμου, Παραλίας Διστόμου και Αγίου Νικολάου. Ο πληθυσμός του οικισμού, σύμφωνα με την απογραφή του 2011, είναι 1.589 κάτοικοι.

Αν και από το χωριό Δίστομο τα Γερμανικά στρατεύματα δεν δέχθηκαν κάποια πρόκληση (παρόλο που μεταπολεμικά το ισχυρίστηκαν οι Γερμανοί κατηγορούμενοι της σφαγής), για λόγους αντεκδίκησης ο 2ος λόχος του 8ου Συντάγματος της 4ης Αστυνομικής Τεθωρακισμένης

Μεραρχίας Γρεναδιέρων των Ες Ες [3] άρχισε την σφαγή όσων κατοίκων έβρισκαν στο χωριό. Η μανία τους ήταν τόσο μεγάλη, ώστε δεν ξεχώριζαν από το μακελειό ούτε τα γυναικόπαιδα ούτε τους ηλικιωμένους. Τον ιερέα του χωριού τον αποκεφάλισαν, βρέφη εκτελέστηκαν και γυναίκες βιάστηκαν πριν θανατωθούν. Η σφαγή σταμάτησε μόνον όταν νύχτωσε και αναγκάστηκαν να επιστρέψουν στην [Λειβαδιά](#), αφού πρώτα έκαψαν τα σπίτια του χωριού.

Οι νεκροί του Δίστομου έφτασαν τους 228, εκ των οποίων οι 117 γυναίκες και 111 άντρες, ανάμεσά τους 53 παιδιά κάτω των 16 χρόνων. Η μαρτυρία του απεσταλμένου του [Διεθνούς Ερυθρού Σταυρού Ελβετού George Wehrly](#) ο οποίος έφτασε στο Δίστομο μετά λίγες μέρες μιλάει για 600 νεκρούς στην ευρύτερη περιοχή.